

Grund til at skærpe Bestemmelsen, saaledes som man har gjort det ved at tilføje, at han ikke maatte have andre honorarlønnede Bestillinger under Staten, naar man dog ikke vil gøre Skridtet fuldt ud og sige, at han overhovedet ikke maa have andet Erhverv end dette.

Med Hensyn til § 3 har den højtærede Minister selv fremhævet den ikke uvæsentlige Forskel, som efter Vedtagelsen af § 3 vil indtræde i de indtil nu gældende Forhold og de fremtidige Forhold. Jeg er allerede ved Omtalen af § 2 kommen noget ind derpaa. Det er nemlig dette, at det almindelige Tilsyn, som i Henhold til de paagældende Love og Bevillinger skal føres med Driften af de private Baner, skal herefter henlægges under Ministeriet for offentlige Arbejder paa direkte Maade. Med andre Ord, de Mellemlid mellem Ministeriet og de private Baner, som de kongelige Kommissarier hidtil have dannet, bortfalde, saaledes at Ministeriet for offentlige Arbejder gennem sine egne Mænd, gennem sine egne Repræsentanter, skal udøve det Tilsyn, som fordres i Henhold til samtlige bestaaende Love om private Baneanlæg. Det er jo ikke værd at kritisere denne Bestemmelse, forekommer det mig, da det er et Ønske, der har været udtrykt fra forskellige Sider til forskellige Tider, som derved opfyldes. Men der er al Anledning til at henlede Opmærksomheden paa 2det Stykke i § 3, som udtaler, at de Beløb, der medgaa som Vederlag til den nødvendige tekniske Medhjælp for Ministeriet samt til Dagpenge og Befordringsgodtgørelse, fastsættes ved de aarlige Finanslove. Dette har i alt Fald hos mig ikke kunnet undlade at fremkalde det Spørgsmaal, om dog ikke Tiden var inde til, at det blev saaledes, at der i et Ministerium for offentlige Arbejder — som jo ganske vist har andre Sager end Jernbanesager under sig, men som i den første Snese Aar i overvejende Grad vil blive et Jernbaneministerium i Henhold til de vedtagne store Love — fandtes et Menneske, som havde nogen teknisk Indsigt i Jernbanesager. Juridisk Attestats er en fortrinlig Eksamen og vil f. Eks. være ganske uundværlig i det Kontorchefembede, hvis Oprettelse vi vedtog i det nylig behandlede Lovforslag, men den strækker jo ikke til i alle Forhold og navnlig ikke i de Forhold, som her er Tale om. Naar vi nu skulle se paa den økonomiske Side af Sagen, vil der ikke kunne udtales noget bestemt derom. Jeg kan for Resten ikke se rettere, end at den højtærede Minister

for at faa saadan teknisk Assistance vistnok vil komme til at gaa samme Vej, som man hidtil er gaaet, nemlig til Statsbanerne, men saa kommer man netop til det, man i den foregaaende Paragraf forbyder Kommissarierne, nemlig, at Statsembedsmænd modtage Honorar for at udføre et andet Arbejde end deres Embede. Det skal jeg ikke opholde mig ved, men paa Finanslovene ville vi først faa at se, hvor meget det vil komme til at koste, dette, at man maa henvende sig udenfor Ministeriet for at faa den fornødne tekniske Assistance til at udøve det Tilsyn, Lovgivningen foreskriver. Jeg mener, at det kan blive temmelig dyrt, det vil jo vise sig. Det vil vist blive mange Penge med de mange, mange Baner, selv om Ministeren vil have Ret i, at det vil skjule sig for en Del, eftersom det gaar ind i Banernes Anlægsomkostninger; men det skal jo betales alligevel. Paa samme Tid vil det altsaa være saaledes oppe i Ministeriet for offentlige Arbejder, at naar de Herrer sidde deroppe og arbejde med disse Sager, og der kommer et hvilket som helst teknisk Spørgsmaal frem, saa maa der sendes Bud ud i Byen for at faa den nødvendige tekniske Medhjælp. Derfor er jeg af den Mening, at det vistnok kunde have været godt ved denne Lejlighed at have faaet det indrettet saaledes, at der var, ikke en ung, polyteknisk Kandidat eller ukendt Ingeniør, men en virkelig fremragende Tekniker som højere Embedsmand indenfor Ministeriet for offentlige Arbejder. Men paa samme Tid som den højtærede Minister egentlig ikke stiller sig ganske fremmed overfor Tanken, hvad jeg heller ikke kunde tænke mig, har han dog ikke fremsat noget Ønske ved denne Lejlighed om en Ordning som denne, og det er jo ikke Sædvane at paatvinge Ministre flere Embedsmænd, end de selv foreslaa; tværtimod er der Ønske om at begrænse Embedsmændenes Antal saa meget som muligt. Men jeg tror rigtignok, at jeg giver Udtryk for en meget udbredt Mening indenfor deres Kreds, som have at gøre med Jernbanesager, enten det nu er i Ministeriet eller paa Rigsdagen, naar jeg siger, at det er en følelig Mangel, at et Departement som Jernbanevæsenet i den øverste Administration maa siges ikke at have til sin Raadighed nogen som helst teknisk Kraft. Skulde den højtærede Minister noget i Afvigelse fra, hvad han har udtalt nylig, ønske, at vi allerede ved denne Lejlighed skulde komme ind paa dette, saa ere vi jo villige til at underkaste